

بسمی الذی به ماج بحر البیان و هاج عَرَفَ الرَّحْمَن

حمد مالک ملک و ملکوت را سزا که بکلمه علیا ارض و سما را بطراز هستی مزین فرمود و عَلمَ یفعل ما یشاء را بر اعلی عَلمِ عالم برافراخت سطوت اُمرًا و ظلم و جهل علما او را از ذکر افق اعلی منع نمود تعالی سلطانه و تعالی برهانه و تعالی حجته و عظمت سلطنته هذا یوم فیهِ نطقت السّدرۃ اُمام وجوه البریّة ولكنّ النَّاسَ فی حجاب غلیظ قل تالّله قد اتی الیوم و القوم فی ضلال مبین اخذوا اوهامهم و نبذوا الهمهم اَلَا اَنَّهُم من الغافلین قد ارتفع النّداء من افق عکّاء و النَّاس اکثرهم فی بُعد مبین

یا ایّها المذکور لدی المظلوم لعمر الله آذان و ابصار از برای مشاهده و اصغاء آنچه در این ایّام از افق اعلی ظاهر و مرتفع است خلق شده ولكن ممنوع مشاهده میشوند قد منعتهم اعمالهم و حجبتهم اوهامهم و هم لا یفقهون از قبل در یکی از الواح اینکلمه علیا از قلم مظلوم جاری یا ابن اسمی اگر عالم روح بتمامه بقوّه سامعه تبدیل شود میتوان گفت لایق اصغاء این نداشت که از افق اعلی مرتفع والاّ این آذانهای آلوده بقصص کاذبه لایق اصغاء نبوده و نیست از حق بطلبید کل را مؤید فرماید بر آنچه که از برای آن از عدم بوجود آمده اند ندا بشأنی مرتفع که از برای احدی مجال انکار نه از اوّل ایّام الی حین من غیر ستر و حجاب ناس را بما یقرّبهم و یعرّفهم و یرفعهم دعوت نمودیم ظلم عالم حجاب نشد و ضرش حایل نگشت و چون نور امر از آفاق عالم فی الجملة اشراق نمود نفوسی از خلف حجاب با اسیاف بغضا بیرون آمده قصد آفتاب حقیقت نمودند کذلک سوّلت لهم انفسهم لعمری اَنَّهُم لا یفقهون هزار و دویست سنه حزب قبل باسما متشبّث و بر اصنام هوی عاکف و در یوم جزا ظاهر شد از ایشان آنچه که قلم اعلی گریست و لوح بندبه مشغول

از صدر اسلام الی یومنا هذا علمائیکه خود را هادی ناس و حافظ شریعة الله میشمردند احدی از ایشان از کیفیّت ظهور آگاه نه حال بر آنجناب و نفوس مقدّسه مطمئنّه لازم و واجب که عباد بیچاره را حفظ فرمایند که مباد مجدّد باوهامات قبل مبتلا شوند اینمظلوم جمیع بلایا را حمل نمود لاجل تطهیر قلوب و تزکیه نفوس که شاید مقصود را بیابند و از اثمّار سدره مبارکه که امام وجوه عالم مرتفع است محروم نمانند امروز حقیف سدره منتهی مرتفع و خریر کوثر بقا مسموع ولكن عباد اکثری غافل و معجوب در لیالی و ایّام بایادی ظنون و اوهام شهرها بنا نمودند و نفوسی ذکر کردند و جمیع ناس منتظر که امور مذکوره ظاهر شود و فوز و فلاح خود را در ظهور هیاکل موهومه میدانستند و خلق بمفتریات مذکوره مشغول لذا چون فجر ظهور دمید و تجلّیات انوار نیر حقیقت از افق ارادة الله مشرق کل اعراض نمودند الاّ معدودی از اصحاب حضرت شیخ علیه بهاء الله الابهی ایکاش بآن اکتفا میکردند بالاخره علمای بلاد مع تابعین بسب و لعن ناطق و همچنین فتوی بر سفک دم اطهر دادند مقصود از این اذکار اینکه آنجناب لوجه الله قیام نمایند بر آنچه که سبب حفظ عباد است از ظنون کاذبین و مفتترین حال مجدّد جمعی بترتیب حزبی مثل حزب قبل مشغولند نسئل الله ان یحفظ عباد من ظنونهم و اوهامهم و یقرّبهم الیه اَنَّهُ علی کلّ شیئی قدیر امروز امّ الکتاب ظاهر و ناطق عالم را از قبل و بعد بکمال تصریح تبلیغ فرموده و باین آیات باهرات محکّمات ناطق یا معشر العلماء ضعوا اقلامکم قد تحرّک القلم الابهی فی الافق الاعلی و ذروا ما الّفتموه بایادی الظنون و الاوهام تالّله الحقّ قد فتح باب العرفان بمفتاح الایقان و اَنَّهُ کتاب انزله الرحمن فضلاً من عنده و هو الفضّال الکریم و همچنین در باره ملوک اینکلمه علیا و آیه کبری نازل یا معشر الملوک قد اتی المالک و الملک لله المهیمن القیوم و باین آیات محکّمات کل را دعوت نمودیم

هو التّاطق في ملكوت البيان

نور الانوار من افق سماء الاسرار على السّرّ المستسرّ و السّرّ المقنّع بالسّرّ قد كان على هيئة الالف القائمة في دياج الكتاب الاعظم بعد الباء و الهاء بالحقّ مشهوداً بها دارت افلاك المعاني و البيان و استوى الرّحمن على عرش البرهان و اظهر ما كان عن الابصار بالعدل مستوراً طوبى للذين طاروا باجنحة الايقان في هذا الهوآء الّذى يسمع من هزيز ارياحه قد اتى الموعد بسلطان كان في امّ الكتاب من قلم الوهاب بالحقّ مسطوراً يا ملاء الارض ضعوا الكتب و الاقلام قد ظهر امّ الكتاب في المآب امام وجوه الاحزاب و القلم ينطق بالحكمة و البيان و يتحرّك على ذكر الّذين نزل لهم في قيوم الاسماء ما انجذب به فؤاد من كان في سرّ السّرّ امام الوجه بالحقّ مذكوراً كذلك اظهرنا من خزائن قلمي الاعلى لئالى الذّكر و الثّناء بامواج بحر علمي الّذى كان امام الابصار من غير السّتر مشهوداً

انظروا يا اهل البهآء آياته الكبرى ثمّ انصروه بجنود العدل و الانصاف و لا تكونوا من الّذى كان عن بحر الفضل بالعدل محروماً كذلك خرق القلم الاعلى حجابات ملاء الانشاء و اسمعهم ما قرّبهم الى مقام كان عن العرفان مرفوعاً سبحانه الّذى انزل الآيات و اظهر البيّنات و عرفّ العباد نبأه الاعظم الّذى به اضطربت افئدة الامم الّا من انقضته يد الاقتدار بسلطان كان على العالمين محيطاً قل يا ملاء العرفان تالّله انفطرت سماء الاوهام و اتى الرّحمن بامر لا تقوم معه جنود الارض و السّماء يشهد بذلك امّ الكتاب الّذى خضع له رقاب الّذين شربوا رحيق الوحي من قدح كان على سرير النور امام الظّهور مشهوداً

يا ايّها الطّائر في هوآئي و النّاظر الى وجهي و القائم على خدمة امرى اسمع ندآئي مرّة بعد مرّة ان ربّك كان معك و ذكرك بما يكون باقياً بدوام الملك و الملكوت يشهد بذلك لسان العظيمة أنّه كان على كلّ شئيّ حكيماً شهد الله أنّه لا اله الاّ هو و الّذى اتى بالحقّ أنّه بحر العرفان لمن في الامكان و الكتاب الاعظم بين الامم و سلسيل الثّناء لاهل الانشاء و رحيق البيان للاديان طوبى لمن نبذ الاوهام و اقبل بقدرة الايقان و آمن بالله مولى الاحزاب قل يا ملاء الارض انّ السّدرة تنادى بالحقّ اتّقوا الله و لا تكونوا من الغافلين ايّاكم ان يمنعكم ما عند القوم ضعوهم و رآتكم مقبلين الى الله الفرد الخبير أنّه اتى بآيات لا ينكرها الاّ الّذين اعرضوا عن الحقّ في يوم فيه اقبل كلّ عالم بصير و كلّ عارف خبير لعمر الله لا ينفعكم ما عندكم يشهد بذلك قلم الله الاعلى فيمقامه الرّقيع اسمعوا يا ملاء الارض ما ارتفع من شطر السّجن ثمّ انظروا ما اشرق و لاح من هذا الافق المنير قد سرت نسمة الفضل و هيكل العدل ينادى امام وجوه من في السّموات و الارضين ارحموا على انفسكم و لا تتّبّعوا كلّ جبار عنيد قل انظروا بعين العدل الى السّدرة و اثمارها و الى اللّواح و آياتها و الى الكتب و اسرارها و الى البحر و امواجه و النور و اشرقه و لا تكونوا من الغافلين

يا ايّها المذكور لدى المظلوم بعد از خروج از ارض طاء در ليالى و ايام حزب الله را بمعروف امر نموديم و از منكر نهى تا آنكه سلاح باصلاح تبديل شد حال قريب چهل سنه ميشود نزاع و جدال مرتفع گشته بشأنيكه در بعضى از مۇدن كشته شدند و نكشتند و قبل از اربعين آنجناب ميدانند و شنيده اند در هر سنه محاربه واقع و جمع كثرى از نفوس مقتول جميع اشيا شاهد و گواه كه اينمظلوم عمل نمود آنچه را كه سبب خير و حفظ اهل ارض بوده ولكن ملّت و دولت هيچيك آگاه نگشتند و ملتفت نيستند چندی قبل واقعه عظيمى در عشق آباد ظاهر يكي از اوليائى حق را بقسمى شهيد نمودند كه آثار مظلوميّتش بر دول خارجه تأثير نمود و نفسى از اينحزب تعرّض نكرد و بر قصاص قيام ننمود بلكه از قاتل شفاعت نمودند مع ذلك مشاهده ميشود بغضائى معرضين اعظم از قبل ظاهر سبحانه الله انصاف بمثابة عنقا معدوم و نيّر عدل تحت سحاب ظلم مستور نسل الله تبارك و تعالى ان يؤيّد عبادّه على الرّجوع اليه و الانابة لدى باب فضله أنّه على كلّ شئيّ قدير البهآء المشرق من افق سماء رحمتى عليكم و على من معكم و على كلّ ثابت مستقيم و كلّ راسخ امين

این سند از کتابخانه مراجع بهائی دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجه به مقررات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمایید.

آخرین ویراستاری: ۲۵ ژانویه ۲۰۲۳، ساعت ۱۰:۰۰ بعد از ظهر